

Анархистичка библиотека

Отаде 'Движењето' - Анархија!

ДМП

ДМП
Отаде 'Движењето' - Анархија!
2013

zagovornaednakvite.info

Наслов на оригиналот: *Beyond the 'Movement' – Anarchy!* од
збирката 'Anarchy - Civil or Subversive?' by DMP & 325

www.anarhisticka-biblioteka.org

2013

на репресивна совест во која повеќе не си своевелна индивидуа, туку составен дел, шраф.

Во овој свет заснован на стока, сликата на бунт може да биде само уште еден производ, исто како што можеме да ги комодифицираме, апстрахираме и систематизираме нашите сопствени изрази на нашите мисли и желби во неговата алиенирана форма, неговата стока и неговата заменска форма - идеологијата. Всушност, најсуптилно и најопасно, дури и кога сме несвесни за она што го правиме. Во разните идеолошки организации, во сцените и во голем дел од анархистичките медиуми, тесноградиот консензуален светоглед на стварноста е закован околу специфични параметри.

Слободната комуникација која ги надминува границите на внатрешниот дискурс се исклучува преку вербални напади и исмејување, физичко исклучување, предупредувања за репресија од страна на државата или неприфаќање од општеството и едноставно, догматско одбивање на еретички мисли. Исто како секој начин на живот или идентитет во демократскиот пазар на општеството, и анархизмот има свои пакет понуди - со ставови, мислења, стилови, активности и производи, сите со умешни етикети.

Овде би требало да напоменам дека како некој кој чувствува афинитети со други од антисистемските и инсурекционистички тенденции низ светот, свесен сум дека 'инсурекционистичкиот анархизам' или што и да е друго, може да се претвори во идеологија, а уште полесно во помодност или стил. Ова во последно време секако е вистина за некои кругови. Но тоа можеби е резултат на обновеното влијае на интелектуалците од Tiqqun и нивната книга *Coming Insurrection*, книга која како и *The Call*, се чини дека влијаела на многумина млади радикали, но која изгледа е напишана од марксисти и никаде не ја истакнува самоодговорноста, слободната волја, желбата и свесноста. Нивното востание можеби доаѓа, моето веќе е тука, тоа е индивидуална побуна.

Колективистичката порака на *The Coming Insurrection* речиси нема никаква врска со инсурекционистичката анархија: револуционерната теорија која протекнува од сраствениот бунт на поединецот за присвојување на тоталитетот на животот за себеси, напаѓајќи ја сета контрола и експлоатација, пронаоѓајќи заеднички нешта и афинитети со други од кои произлегува вистинската заедница - пријателите и соучесниците на герилската војна против тоталитетот на авторитарното општество.

Без суверени системи на моралност, теорија, принципи или општествени апстракции кои стојат над поединецот како единка, анархистот-нихилист ги напаѓа сите системи, вклучувајќи ги и системите на идентитет и идеологија, како препреки на нашата себереализација. Борбата не е само против доминацијата врз контролата на општествената организација и сераспространетата пацификација, туку и против наследеното репресивно програмирање и моќта на секојдневниот живот, па оттаму нашата борба е постојана тензија каде што она што мораме да го уништиме и трансцендираме е многу поочигледно од она каде што би можеле да завршиме.

За некои, соочени со угнетувачката стварност, доволно е да се изнајде алтернатива, „праведен“ и „разумен“ општествен систем (или „утопија“) во нивните глави. За некои, пак, тоа е пријатна фантазија, додека други сакаат општеството навистина да се промени и или пронаоѓаат или (почесто) се прилепуваат на некој готов рецепт („програма“) за општествена трансформација, за репрограмирање на општествениот систем. Тоа просто е форма на репресивна (системска) совест.

Замислувањето и изложувањето на овие алтернативни општествени системи (вклучувајќи ги и оние на многу анархисти) е оставено на оние кои потекнуваат од управувачкиот стратум на ова класно општество, чијашто авангарда е одговорна за постојаното општествено реструктурира-